

Charolais siert in groei en gemak

Aandacht voor natuur, rust en gemak staat centraal bij de charolais-runderen van Marcella en Cor-Rens van Schie. Daarbij houden ze steeds een oog op de omgeving, zowel vanuit de blik van de consument als van de wandelaar op de Zuid-Hollandse Eilanden.

TEKST WIM VEULEMANS

De heersende junihitte lijkt het koppel charolaiskoeien en kalveren dat loopt achter de schuur van Marcella en Cor-Rens Van Schie in het Zuid-Hollandse Abbenbroek, weinig te deren. Soberheid en weerbaarheid zijn nu eenmaal de kracht van dit ras. Dat zijn meteen ook de redenen waarom het Zuid-Hollandse stel ruim twintig jaar geleden voor dit ras koos. In 2002 namen Marcella van Schie en haar man Cor-Rens het bedrijf over van Marcella's schoonouders. In de beginjaren was er nog een samenwerking met een naburige melkveehouder, maar al snel gingen beiden hun eigen weg. Naast de zestig charolaisrunderen houden ze ook nog een koppel van 50 schapen op hun bedrijf.

Groei uit eigen kracht

'In 2004 hebben we onze eerste vier charolaiskoeien gekocht', gaat Marcella van start. 'Ik werkte toen al tien jaar op het landbouwbedrijf Ambachtsheerlijkheid Cromstrijen. Daar raakte ik besmet met mijn passie voor charolais. Hoe kan het anders?', zegt ze lachend. 'Ik kende geen andere koeien.'

Met de jaren groeide de veestapel naar zijn huidige omvang, nu goed voor zestig stuks in totaal. Maar er was meer dan alleen de ervaring van het werken met charolais dat deze vleesveehouders overtuigden van hun keuze. 'De koeien zijn vrij gemakkelijk in de omgang', verduidelijkt Marcella de keuze. 'Ze zijn niet alleen vrij rustig, het is ook makkelijk met ze werken.' Omdat Cor-Rens vier dagen per week buitenshuis werkt, en ook Marcella regelmatig opdrachten buiten de deur heeft, is efficiëntie belangrijk. 'We hebben er niet zo veel werk aan, zeker in de zomer als de koeien buiten lopen.' Verder verwijst ze naar de robuustheid, soberheid en groeikracht van het ras. Dat laatste kenmerk staat ze met een voorbeeld van vorige zomer. 'We hadden een koe die met kalf op de weide liep gedurende de zomer, in de herfst voerden we haar af en woog ze nog steeds 500 kilo geslacht. Zonder bij te voeren'.

Veilig de duinen in

De huidige veestapel voert nagenoeg volledig terug op de vier aangekochte dieren in 2004. Slechts één keer kocht het koppel later nog drie koeien bij, maar verder groeiden ze vanuit eigen kracht. 'Enkel stieren kopen we aan', vertelt Marcella verder. Telkens is er één stier op het bedrijf aanwezig, die ze om de twee à drie seizoenen vervangen. Dat zijn vaak stieren van Nederlandse collega's, maar met regelmaat trekken ze ook naar Frankrijk om er een stier te kopen. Zo kochten ze een stier aan bij de Franse topfokker Baudet, een bedrijf dat al acht generaties lang met charolais fokt. 'Deze stier was hier enkele jaren actief, maar die hebben we nu verhuurd aan een collega. Momenteel loopt er een jonge stier die afkomstig is van collega Hans Kranenburg', zegt Marcella. Ze wijst naar de ruim twee jaar oude stier in het koppel achter de schuur. 'Hij is een voor zijn leeftijd enorm ontwikkelde zoon van Majesté, een excellente koe uit de stal van Hans. Hij steekt nu al boven de veel oudere koeien uit.'

Bovendien straalt deze jonge stier rust uit, een belangrijk selectiecriteria voor de Abbenbroekse veehouders. 'We kijken inderdaad heel sterk naar het karakter van onze charolais, zeker bij de stier.' Dat is niet alleen voor het eigen werkgemak, maar ook voor het landgebruik.

Abbenbroek

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren :	Marcella (54, foto) en Cor-Rens (54) van Schie, Nora (22), Amber (21) en schoonzoon René (25)
veestapel :	60 stuks charolais, 20 kalvingen en 50 schapen
grondgebruik :	140 ha natuurweiden en 19 ha regulier land (gras, tarwe)
activiteiten :	hoeveverkoop Charolais Cow4u

De dieren lopen immers gedurende het overgrote deel van het jaar op weiden die het bedrijf in gebruik heeft, maar die ook open zijn voor publiek. 'Zo lopen er een tiental drachtige dieren op 90 hectare duingebied bij Rockanje', vertelt Marcella. 'Het is dus belangrijk dat ze mensen gewend zijn, want die wandelen er tussen de dieren door.' Om die reden lopen er ook enkel drachtige dieren, een stier mag daar niet tussen lopen.

Naast het karakter kijken ze ook naar het geboortegemak en het exterieur van de stier die ze willen inzetten. Dat geldt ook voor de selectie van de ki-stieren die ze

Het charolaisvlees van Cow4u is bijzonder in trek

Links:
een nieuwe schuur
is in aanbouw

Rechts:
ontwikkeling en
karakter zijn
belangrijk in de
stierselectie bij
Van Schie

enkel inzetten op hun jongvee. 'De pinken insemineren we met een ki-stier, maar wel maximaal drie keer', verduidelijkt Marcella. 'Daarna gaan ook zij bij de stier.

Makkelijk conditie houden

De charolaiskoeien die bij de stier gaan, lopen allemaal rondom het bedrijf. Pas als de dieren drachtig gescand zijn, gaan ze naar weiden verder van de deur. Van het voorjaar tot eind december, begin januari lopen de dieren dan buiten. 'Er lag zelfs al sneeuw toen ze begin dit jaar op stal kwamen. Ze houden makkelijk hun conditie. Ze vreten werkelijk alles.' Het zwaartepunt van de kalvingen ligt tussen december en mei. 'Maar we lopen steeds in', verduidelijkt de vleesveehouder. 'Charolais is vrij vruchtbaar en we halen makkelijk een kalf binnen een jaar. Daar moeten we wel rekening mee houden.' Ook in het natuurgebied rond Stellendam van ruim 50 hectare hebben ze charolaisdieren lopen. 'We mochten er dit jaar een koppel inscharen', verduidelijkt Marcella. 'Hopelijk krijgt dat verhaal een vervolg in de komende jaren.' Naast de natuurgebieden, goed voor een 140 hectare, hebben ze ook nog eens een 19 hectare regulier land in gebruik. Een deel van dit land is weideland. Daarnaast is er ook een deel kruidenrijk grasland en tarwe. Komend seizoen willen ze hun teeltplan uitbreiden met luzerne.

Gras als hoofdbrok

Gras maakt dan ook het grootste deel uit van het voer voor de charolais. Ook in de winter op stal. 'Als ze gekalfd hebben, krijgen ze wat mais bij, aangevuld met wat krachtvoer', vertelt Marcella. 'En in afmest geven we naast mais en krachtvoer ook tarwemeel en soja, met op het einde wat extra maismeel.'

Het merendeel van de stieren mesten ze zelf af op het bedrijf, waarbij deze rond de twee jaar zijn en goed voor 500 kilo geslacht gewicht. Die gaan dan ook niet de weide op. Af en toe verkopen Marcella en Cor-Rens ook een fok-

stier aan een collega. Een deel van de stieren maken ze os net na het spenen. 'Die laten we dan wel eerst wat uitdijen op de weide', verduidelijkt Marcella. 'Dan krijgen ze als we ze richting de tweeënhalf jaar afmesten, net wat ander vlees, meer richting het vrouwelijke.'

Gek op smaak van het vlees

Ook het vrouwelijk vee wordt afgemest, maar pas als ze niet drachtig raken of in een zeldzaam geval als het karakter wat moeilijk is. 'Onze koeien houden we tot ze op zijn', zegt Marcella. Een aantal jaren terug begonnen ze met het zelf vermarkten van een deel van hun afzet. Dat kan in vleespakketten. Maar vooral richten ze zich op de losse verkoop van hun vlees dat ze diepgevroren aanbieden. De hoeve-verkoop groeide gestaag met de jaren en vandaag slachten ze gemiddeld een dier per maand. Dat komt ongeveer overeen met 400 kilo rundvlees. Dat kan een stier, maar evengoed een oudere koe zijn. 'We merken dat dat onze klanten weinig uitmaakt. Ze zijn gewoon gek op de smaak en textuur van onze charolais. Zeker van de hamburgers', zegt Marcella met een glimlach. Wat niet via de eigen hoeveverkoop verwerkt wordt, verkoopt ze aan de reguliere handel. Maar ook hierin willen ze verder ontwikkelen. 'Een klein deel van onze dieren staat in de winter nog even aangeboden in de oude schuur. Om in aanmerking te komen voor natuurvlees, moeten we dit aanpassen', verduidelijkt de veehouder. Daarom zijn ze nu bezig met een nieuwe stal te bouwen. Het wordt een open stal met groepshokken en een eenvoudige overkapping. Op die manier kunnen ze onze charolais ook als natuurvlees vermarkten.' Ondanks de nieuwe stal is er geen ambitie om te groeien, eerder om te extensiveren en vooral te investeren in biodiversiteit. Daarom schakelen ze een aantal reguliere weidelanden momenteel ook om naar kruidenrijk grasland. Biologische veehouderij is dan wel iets waar ze aan denken, maar voorlopig ligt hun ambitie daar nog niet. |